

عنوان مقاله:

جایگاه ورودی در معماری بناهای بومی بندرلنگه

محل انتشار:

فصلنامه ی پژوهشی شهرسازی و معماری هویت محیط، دوره 2، شماره 6 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

حامد محمدی مزرعه - کارشناس ارشد معماری، دپارتمان مهندسی معماری و ساختمان، دانشکده بندرعباس، دانشگاه فنی و حرفه ای، هرمزگان، ایران

خلاصه مقاله:

آنچه از معماری ایران قابل فهم می باشد عناصر، فضاها و ساختارهایی از معماری بومی است که بواسطه درک معماران قدیم در بناها ساخته و پرداخته شده و از آنجاییکه ورودی یک بنا ارتباط دهنده فضای اندورنی و بیرونی می باشد، در جهت بررسی این موضوع بصورت کیفی با شناخت عناصر (روزن ها، المان ها، کوبه زنانه و مردانه و سردر ورودی)، فضاهای معماری (جلوخان، دالان ورودی و خواجه نشین یا پیر نشین) و ساختارهای معماری بومی (رنگ جداره ها، تناسبات و ارتباطات فضایی ورودی در بناهای بومی) و بصورت کمی جهت اثبات پایداری و شناخت عملکردی بودن یا نبودن ورودی بناها به تحلیل نور و سرعت جریان باد جذبی در بین بناهای بومی در خیابان شهید بهشتی شهر بندر لنگه که مجموعه ای از ۱۶۸ بنای سنتی با قدمت بالای ۷۰ سال پرداخته شده است، بطوریکه در این پژوهش با بهره گیری از دقیق ترین دستگاه های اندازه گیری به ارزیابی داده هایی از جمله نورسنجی و سرعت سنجی جریان باد جذبی ورودی بناها در تیرماه (ماه اوج گرمای حاکم) در منطقه بندرلنگه مورد بررسی قرار گرفته است. نتایجی که براساس بررسی متغیرها بر روی فضای ورودی بناها صورت گرفته بیان کننده محیطی است که توانسته با بهره گیری از عوامل پایدار با شناخت عناصر، فضاها و ساختارها در معماری بومی به شرایطی از معماری دست یابد که در آن توجه خاصی به عامل عملکردی یعنی آسایش و حفظ حریم ها در پهنه اقلیمی گرم و مرطوب بندرلنگه شده است.

کلمات کلیدی:

ورودی، پایداری، عناصر، فضاها، ساختار، بندرلنگه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1425588>

